

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 240.  
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000289280/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

sagte: »Har I et andet Sted, et andet Kammer, hvor jeg med min Ledsager kan tale, uhørt af de andre Gjæster?»

»Ja —«

»Viis os det, saa flytter vi straks derind!»

Saa snart de var komne til Sæde, fortsatte Ridder Franz i en hemmelighedsfuld Tone, som dog ogsaa var paavirket noget af Vinen: »Nej, men det bliver til ingen Ting med Doktor Martin, om han skal blive gaaende her som et Lam imellem en Flok Ulve, — og det er endda ikke ret sagt, thi det er mere at ligne med en Faareflokk, som han gaar iblandt, og bliver klemt og trampet fordærvet. — Skal maaskee Vielsen igjen gjøres til et Kirkens Sakrament? — Hvad bliver der saa af Friheden? Saa skal maaskee atter Paven være ene om at sammenkalde et Concilium, eller han skal maaskee endog være ufejlbarlig. Hvad bliver der saa af Friheden? Hvad bliver der saa af den tyske Ridderstands Frihed? Nej, saa har vi ventet forgjæves, naar vi har ventet os noget stort af Martin Luther.»

Tilio var endnu mere paavirket af Vinen end den Fremmede, og følte nu, ved hans sidste Ord, en stor Fortrolighed til ham: »Saa har I troet, at det var Doktor Martin, som det hele kom an paa?»

»Ikke det hele, men meget.«

»Jamen at den egentlige — store Forandring skulde komme nu — sammen med ham?»

»Det troer jeg fremdeles, — hvis han kommer bort herfra til et bedre Sted.«

»Hvad er det saa, der skal skee? Lad os drikke paa det!« sagde Tilio med stirrende, noget taagede Øjne.

Ridder Franz sugede sit Overskjæg af efter Drikken: »Allerførst: Elskov skal ingen Skam være. Der skal ikke være mere Elskov i Verden, end der er, for der er nok; men den skal ingen Skam være, som mellem Munke og Nonner og Præster, og hvem som lyder dem. — Men dernæst skal der ingen Fyrster og Kjøbmænd være, ingen Kjøbmænd, som har Magt, — thi Fyrster er Kræmmere saavel som Kjøbmændene, de forstaar sig ikke paa at leve, de har intet Mod og ingen ridderlig Levemaade. — Fyrsterne og Kjøbmændene og Præsterne og Romanisterne skal ingen Magt have i Tyskland, men alene Kejseren og hans frie, rette Tjenere, som er det tyske Ridderskab. De forstaar at leve, — det gjør de andre ikke, de forstaar ikke at leve, nej!»

»Men Borgere og Bønder?« sagde Tilio i en betænkelig Tone og med en ubestemt Følelse af, at han savnede noget.

»Borgere og Bønder faar kun deres gamle og rette Herskab igjen, som er de frie Riddere —«

»Det vil de ikke være tilfredse med.«

»Alle kan ikke være tilfredse. Det kommer kuns derpaa an, at de, der kan leve, som de vil, — at de saa ogsaa *forstaar* at leve. Ja, jal Det gjør kuns alene Kejseren, hvis han er forstandig, — og saa Ridderne. En herlig Stand, den frie Ridderstand!«

»Men de volder jo idelig Ufred og undertiden plyndrer og røver,« indvendte Tilio, der dog følte sig draget af den andens Begejstring.

»Ufred — plyndrer — røver! Alle kan ikke være tilfredse. — En herlig Stand — den frie, tyske Ridderstand! — Dens Skaall Stød an! Drik ud!«

Straks efter var han ved Døren og raabte: »Mere Malvasier her! — Doktor Martin Luthers Skaall!«

Han vendte tilbage til Tilio, lagde fortrolig sin Haand paa hans Arm og sagde: »Men han skal bort, hvor han kan lære at leve. Ellers kryber han tilbage i Munkekutten igjen, det skal man faa at se!«

»Men hvor vil I have ham hen?«

»Kan man stole paa jer, Hr. Baccalaureus? — — Her har vi mere Vin! — — Gaa saa, Slyngel!« sagde han til Kjældersvenden, som havde bragt den. — »Kan man stole paa jer, Hr. Baccalaureus?«

»Ja, — stole paa mig, jo. Og hvis ikke — saa kan jeg vist ikke huske mere, hvad der bliver sagt.«

»Kjender I Ridder Franz von Sickingen?«

»Ja, af Omtale.«

»Kjender I Ridder Ulrich von Hutten?«

»Ogsaa af Omtale og af hans Skrifter.«

»Men I kjender ikke Ebernburg?«

»Nej.«

»Hvem som kjender Ebernburg, han forstaar at leve, men hvem som ikke kjender Ebernburg, veed intet deraf,« raabte Ridder Franz meget stærkt. »Der skal Doktor Luther — han sænkede pludselig Stemmen, »der skal Doktor Luther hen at bo, da bliver han den rette Mand. Ingen skal krumme et Haar paa hans Hoved, naar han er paa Ebernburg. Og der bliver han den rette Mand.« — Han hviskede ganske